

[Indenrigsministeren.]

Renteniveau og det lave Kursniveau i dette Øjeblik, lyder fuldkommen usandsynligt, idet vi paa det Tidspunkt, da Krigen brød ud og vi endnu ikke havde følt Krigens Virkninger, netop havde et relativt højt Kursniveau paa Kreditforeningsobligationer. Jeg synes ikke, det ærede Medlem med Rette kan tale om det store Udbud af Stats- og Kommuneobligationer i de sidste Maaneder. Der er jo ikke optaget faste Statslaan. Det ærede Medlem kunde henvisse til det Udbud, der er sket i de sidste Par Aar af Saneringsobligationer, den Lovgivning, vi alle her i Rigsdagen har været enige om, men man maa huske paa, at disse Saneringsobligationer ikke er nye Laan, det er Penge, der igen gaar ud i Omsætningen til Betaling af anden Gæld. Endvidere er der de Beredskabslaan, som er optaget i Foraaret, og som ogsaa alle her i Rigsdagen har været enige om. Det er mig ikke bekendt, at Kommuneobligationer i stort Omfang er sendt paa Markedet i disse Maaneder. Jeg kunde endda sige, at vi vel ikke i mange Aar har været inde i en Periode, hvor der fra det offentliges Side er stillet saa ringe Krav til Laanemarkedet som i de sidste 10 Aar. I Perioden 1929—39 er de indenlandske faste Statslaan gaaet ned fra 651 Mill. Kr. til godt 500 Mill. Kr., altsaa med 150 Mill. Kr. Jeg mindes ingen Periode langt tilbage i Tiden, hvor der har været Tale om en tilsvarende Tilbagebetaling af indenlandske langfristede Obligationer. Derfor mener jeg, at det ærede Medlems Betragtninger i den Henseende ikke er rigtige.

Krag: Forhandlingerne om det her foreliggende Lovforslag formede sig ret symfonisk til at begynde med, men den højtærede Minister har en mærkværdig Evne til ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der i Realiteten er Enighed om en Sag, at føre Betragtninger ind i Forhandlingerne, som resulterer i, at Tonen bliver en anden, end den var til at begynde med. Jeg synes, at det ogsaa havde været i den højtærede Ministers Interesse at undlade det ved denne Lejlighed, men det har han altsaa ikke gjort.

Jeg kan ikke sige andet, end at det virkelig var helt morsomt at overvære den højtærede Ministers Kærlighedserklæring baade

til det private Initiativ og til Erhvervslivets Selvstyre. Jeg har ikke Indtryk af, at det just er saadanne Følelser, der besjæler Regeringen som Helhed over for disse Problemer og dermed heller ikke den højtærede Ministers Handling i Praxis. Men det gaar vel her den højtærede Minister, som det er gaaet Mennesker for snart 2 000 Aar siden, da de sande Ord blev sagt, at det gode, som de vil, det gør de ikke, men det onde, som de ikke vil, det gør de.

Nu siger den højtærede Minister, at Regeringens økonomiske Politik ikke har virket hemmende paa Kursniveauet paa Obligationsmarkedet, og det søger han at bevise ved, at den indenlandske faste Statsgæld er gaaet ned i disse Aar. Ja, men samtidig er der stiftet tilsvarende løs Gæld, som i samme Grad har lagt Beslag paa de Midler, der kunde investeres paa Obligationsmarkedet.

Den højtærede Minister udtalte, at han vilde være meget ked af det, hvis man skred til Oprettelse af langfristede Kreditforeningsserier, som bar en Rente paa 5 pCt. Ja, det er ud fra den højtærede Ministers teoretiske Indstilling, han er ked af det, for det vilde ellers være en naturlig Konsekvens af den foreliggende Situation. Naar den højtærede Minister ikke mener, at det kan indvirke paa den almindelige Rentefod her i Landet, hvilket altsaa tidligere har været den højtærede Ministers Mening, saa er der i og for sig ikke noget i Vejen for at skride til noget saadant. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at det under hans Styre vil blive meget vanskeligt ogsaa for saadanne 5 pCt.s Obligationer at opnaa en til Renten svarende rimelig Kurs, idet man vil frygte for, at de Konverteringstendenser, som beherskede den højtærede Minister i en Periode, hvor Konverteringsmulighederne var mindre end minimale, skulde opstaa igen, med den Konsekvens, at de, der køber Obligationer til en forholdsvis høj Kurs paa Grund af Renten, gennem en saadan Foranstaltning kommer til at lide store Tab.

Jeg er saamænd ikke uenig med den højtærede Minister i, at det var bedre, om Kreditforeningerne var kommet til Ministeren i denne Sag, end at Ministeren er kommet til Kreditforeningerne, men jeg beder den højtærede Minister erindre, at Kreditforeningerne her stod over for Vanskeligheder, som den højtærede Minister ikke har